

цълъ свѣтъ. Когато това осъждане и застрѣвлението на майоръ Паница удовлетвори общественното мнѣніе, вжгри и вѣнъ отъ дѣржавата, ако всички поглѣднаха на него, като едно вѣзмездие на закона за страшното прѣстѣпление, за което сѫ е готвѣлъ Паница, то отъ страна на нѣкои негови съмишленници съ нравственность отъ твѣрдѣ низка проба, хора, на които той бѣше главатарътъ, неговото застрѣливане създаде лозунгъ за отмѣщане. Тукъ му е мѣстото да спомѣнемъ, че, веднага слѣдъ неговото застрѣливане, отъ вѣрбата, при която той е застрѣленъ, сѫ вадени курпуми, тамъ сѫ писани всевѣзможни надписи, които съдѣржатъ заканвания за отмѣщане. Както отъ надписитѣ, така сѫщо и отъ други нѣкои дѣйствия на съучастниците на застрѣляния, ясно се вижда, че тѣ ни пай-малко не сѫ били съ намѣреніе да оправдаятъ това застрѣливане основано на закона, а на противъ, то имъ вѣзбужда всичката страсть за отмѣщане. Важното е за тѣхъ, че сѫ е застрѣлялъ майоръ Паница и нищо друго. Тѣзи свѣдѣнія, г-да сѫдии, сѫ достатъчни основанія, за да можемъ да се убѣдимъ, на какво сочатъ по-нататъшнитѣ дѣйствия на тѣзи хора и до колко показанията на свидѣтеля Антонъ Петровъ сѫ основателни или не. Още на сѫщия день или на слѣдующия, слѣдъ това застрѣливане — свидѣтелствува Петровъ, — Кузмановъ, братовчеда на Карагюлева, се явилъ на фабrikата съ писмо до Карагюлева. Послѣдниятъ, дѣржащецъ въ едната рѣка писмото и въ другата револверъ, доближилъ се веднага до Петрова и като му съобщилъ за застрѣливането на Паница, казалъ му, че той, заедно съ неговитѣ другари — съмишленници на Паница — не могжатъ, освѣнъ да го иматъ като причина за отмѣщане и това отмѣщане да бѫде застрѣливането на министра прѣдсѣдателя, който се сматрялъ, като главната причина на сполѣтевшето го злощастие. Ето защо, на мене не се прѣставлява никакъ чудно, че слѣдъ това извѣстие, което Карагюлевъ прѣдалъ Петрову, той му е прѣдложилъ и да вземе отгорѣ си заговорното убийство, за което щѣлъ да получи прилично вѣзнаграждение; даже цифрата на това вѣзнаграждение е указана нему. По-нататъкъ Петровъ свидѣтелствува, че ималъ не единъ пътъ разговоръ съ съпругата на подсѫдимия, отъ която той узналъ, че Карагюловъ, заедно съ нѣкои други свои съпартизани, е ималъ много пъти засѣданія, за обмислованietо на плана, когото трѣбало да